

Sidrat Pinhas – Zealotry – Rabbi Zvi Yehuda

במדבר כה:א-כו:א – Numbers Chapter 25:1-26:1

[25:1] Israel dwelled in Shittim; the people [*Israel*] started to turn after Moav's daughters.

[2] They called the people to the slaughters for their gods; the people ate, bowing to their gods.

[3] Israel adhered to the Baal of Peor; *Hashem* was incensed against Israel.

[4] *Hashem* said to *Moshe*: 'Take all the people's [*slain*] leaders [*or their skulls?*], and display them before *Hashem*, facing the sun; so that *Hashem's* fury shall depart from Israel'.

[5] *Moshe* said to the judges of Israel: 'Slay one another's men that have joined themselves unto the Baal of Peor.'

[6] Behold, an Israelite man came and offered to his brothers a Midianite woman, in front of *Moshe* and the entire Israelite crowd, as they were crying at the entry to the Tent of Meeting.

[7] Pinhas son of Elazar son of Aaron the priest saw [*the Israelite's act*], stood up from the midst of the crowd and took a spear in his hand.

[8] He came after the Israelite man to the 'chest' [*Kubba*], and stabbed both of them, the Israelite man, and the woman in her genitalia [*Kova*]. So the plague was halted from the Israelites.

[9] And those that died by the plague were twenty and four thousand.

[10] {P} *Hashem* spoke to *Moshe*, saying:

[11] 'Pinhas son of Elazar son of Aharon the priest assuaged My wrath on the Israelites, by his zeal for My zeal [*sake*]; so that I did not annihilate the Israelites in My zeal.

[12] Therefore say: Behold, I grant him My covenant of peace.

[כה:א] וישב ישראל בשטמים; ויחל העם לזנות אל-בנות מואב.

[ב] ויתקראו לעם לזבחי אלהיהו; ויאכל העם, וישתחוו לאלהיהו.

[ג] ויצמד ישראל לבעל פעור; ויחר-אף ה' בישראל.

[ד] ויאמר ה' אל-משה, קח את-כל-ראשי העם, והוקע אותם לה', נגד השמש; וישב חרון-אף-ה', מישראל.

[ה] ויאמר משה אל-שפטי ישראל: הרגו איש אנשיו, הנצמדים לבעל פעור.

[ו] והנה איש מבני ישראל בא, ויקרב אל-אחיו את-המדנית, לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל, והמה בכים פתח אהל מועד.

[ז] וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן, ויקם מתוך העדה, ויקח רמח בידו.

[ח] ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה, וידקר את-שניהם - את איש ישראל, ואת-האשה אל-קבתה - ותעצר המגפה מעל בני ישראל.

[ט] ויהיו המתים במגפה, ארבעה ועשרים אלף.

[י] {פ} וידבר ה' אל-משה לאמר.

[יא] פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל, בקנאו את-קנאתי בתוכם; ולא-כליתי את-בני-ישראל בקנאתי.

[יב] לכן אמר: הנני נתן לו את-בריתי שלום.

<p>[13] It shall be to him and his descendants a pact of everlasting priesthood, a prize for his zealotry to his God atoning for the Israelites.</p> <p>[14] The name of the slain Israelite – smitten with the Midianite woman - Zimri son of Salu, a patriarchal leader of the Shimeonites.</p> <p>[15] The name of the slain Midianite woman was Cozbi daughter of Zur; head of patriarchal nations in Midian.</p> <p>[16] {P} <i>Hashem</i> spoke to Moshe, saying:</p> <p>[17] 'Bother the Midianites and smite them.</p> <p>[18] For they bothered you, by their wile tricks in regard of Peor, and in the case of Cozbi, daughter of the leader of Midian, their sister, who was slain on the day of the plague regarding Peor.'</p> <p>[26:1] This is how the plague ended! [<i>it is the end of the Parasha, not the start of the next Parasha</i>].</p>	<p>[יג] וְהִיְתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֵנֶת עוֹלָם; תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֵהוּ, וַיִּכְפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.</p> <p>[יד] וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה - אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמְדִיָּנִית - זִמְרִי בֶן-סָלוּא; נְשִׂיא בֵּית-אָב לְשִׁמְעוֹנִי.</p> <p>[טו] וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה, הַמְדִיָּנִית, קְזִבִּי בַת-צוּר; רֵאשׁ אַמּוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן הוּא.</p> <p>[טז] {פ} וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.</p> <p>[יז] צָרֹר אֶת-הַמְדִיָּנִים, וְהִפִּיתֶם אוֹתָם.</p> <p>[יח] כִּי צָרְרִים הֵם לָכֶם, בְּנִכְלִיָּהֶם אֲשֶׁר-נִפְלוּ לָכֶם עַל-דְּבַר-פְּעוֹר; וְעַל-דְּבַר קְזִבִּי בַת-נְשִׂיא מִדְיָן, אֲחֹתָם, הַמָּכָה בְיוֹם-הַמַּגֵּפָה עַל-דְּבַר-פְּעוֹר.</p> <p>[כז:א] וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה. [כאן סוף הפרשה; לא תחילת הפרשה שאחריה].</p>
---	---

משנה סנהדרין ט:ו

[א] הגונב את הקסוה והמקלל בקוסם והבוועל ארמית, קנאין פוגעין בו. כהן ששמש בטמאה, אין אהיו הכהנים מביאין אותו לבית דין, אלא פרחי כהנה מוציאין אותו חוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין. [ב] זר ששמש במקדש, רבי עקיבא אומר, בְּחִנְקָה וְחִכְמִים אוֹמְרִים, בִּיְדֵי שָׁמַיִם.

Mishnah (Sanhedrin 9:6): 'One who has sexual relations with an Aramean [*non-Jewish*] woman, zealots [*qanna'in*] attack him'.

Bavli Sanhedrin 82a explicitly ascribes the Mishnah to the Maccabean revolt.

Is the first part [רישא] of the Mishna descriptive or prescriptive? Does it chronicle or legislate?

Exceptions to the Rabbinic 'tolerance' of Zealotry:

1. If the Zealot asks the Sages, he will be unequivocally prevented from executing his zealotry.
2. If the attacked person kills the Zealot in self-defense he is within his right and duty.
3. Hence, everyone around must exercise his right and duty to prevent the Zealot from harming others, even by killing or maiming the Zealot.
4. If the abhorrent act is not publically observed, the Zealot is to be stopped and be bound by law.
5. Likewise the Zealot is to be stopped when his targeted person stops his abhorrent act or hides or runs to escape.